

□

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΓΙΑ ΘΕΣΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

Το κράτος και η αγορά όχι μόνο δεν στηρίζουν την κοινωνική οικονομία στην Ελλάδα αλλά προσπαθούν να υφαρπάζουν με κάθε τρόπο τον ρόλο της και τους πόρους που προορίζονται από το Ευρωπαϊκό κοινωνικό ταμείο για τον χώρο της κοινωνικής οικονομίας.

(Λεφτά υπάρχουν) για χίλιες μύριες εκδηλώσεις και σεμινάρια αλλά δεν υπάρχει ούτε ένα ευρώ, για να στηριχθούν προσπάθειες και αναγκαίοι θεσμοί όπως το « **Πανελλήνιο ανοικτό συνέδριο της κοινωνίας πολιτών** ».

Και όχι μόνον δεν υπάρχουν αλλά ενθαρρύνονται και οι καλοθελητές που έχουν «*άκρες*» με την κρατική γραφειοκρατία και το πελατειακό πολιτικό σύστημα ώστε με την υπονόμευση να θέσουν εμπόδια και να αποθαρρύνουν αυτούς που θα ήθελαν θεσμικά να συνεργαστούν μεταξύ τους.

Λεφτά υπήρχαν και υπάρχουν για χιλιάδες άχρηστες μελέτες σε υπουργεία και κρατικά ιδρύματα που γεμίζουν ολόκληρες αποθήκες αλλά δεν υπάρχουν για ούτε μία πραγματική μελέτη για ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτών των χρηματοδοτήσεων στην δημιουργία παραγωγικών κοινωνικών επιχειρήσεων και θέσεων εργασίας που επινοούν η φαντασία, η έμπνευση και εργατικότητα των πολιτών.

Γιατί εάν υπήρχε μια τέτοια μελέτη θα αποκάλυπτε με φρίκη την έκταση της διαπλοκής ιδιότυπων άνομων συμφερόντων, τα οποία ροκανίζουν παρασιτικά πόρους και ακυρώνουν δημιουργικές δυνατότητες της κοινωνίας και των πολιτών.

Σε ένα τέτοιο φαινόμενο οι οικονομικές και κοινωνικές επιστήμες έχουν σηκώσει ψηλά τα χέρια στην Ελλάδα. ΔΕΝ ασχολούνται καν. Γιατί να ασχοληθούν άλλωστε όταν «*ολόκληρη η κοινωνία κοιμάται*»

» και δε σαλεύει φύλλο αντίστασης στη παρακμιακή διαδικασία;

Υπάρχουν πολλές τεχνικές που ακυρώνουν, υπονομεύουν και εκτρέπουν την δημιουργικότητα στις περισσότερες εθελοντικές οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών.

ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΟΦΘΑΛΜΑΠΑΤΗΣ

Μια από τις τεχνικές είναι η πληθώρα επιδοτούμενων ημερίδων και ενημερωτικών εκδηλώσεων οι οποίες προβάλλουν το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και μια «πασαρέλα» καλών παραδειγμάτων.

Τα ίδια παραδείγματα παντού που έχουν συνήθως επιλεκτικά ισχυρές πηγές χρηματοδότησης, τα οποία βέβαια είναι η εξαίρεση του κανόνα και όχι η πραγματικότητα της χώρας.

Το σόφισμα εδώ είναι σαν να εξετάζεις κοινωνιολογικά την εξέλιξη του δεύτερου φύλλου παίρνοντας συνεντεύξεις και στοιχεία μόνο από τις γυναίκες που διαγωνίζονται στα καλλιστεία.

Μια άλλη τεχνική είναι η βιομηχανία των πιστοποιήσεων που μοιάζει με εκείνη τη βιομηχανία ελέγχου των σπόρων.

Αυτό το αγροτικό μοντέλο ως γνωστόν αποκλείει την διατήρηση της «βιοποικιλότητας και της ποικιλομορφίας», τους μικρούς τοπικούς αγρότες αναγκάζοντάς τους να αγοράζουν σπόρους από τις πολυεθνικές και όχι να αυτοδιαχειρίζονται τους παραδοσιακούς σπόρους που διαθέτουν

Μια καινοφανής «Ελληνική πατέντα» που εφαρμόστηκε στη χώρα μας, σε αντίθεση με ότι συμβαίνει στην Ε.Ε, ήταν η καθιέρωση της «διαχειριστικής επάρκειας»

Αυτή η πατέντα απαιτούσε από τις κοινωνικές και εθελοντικές οργανώσεις κάποιες υλικές επενδύσεις σε χώρους, υποδομές και απασχολούμενο προσωπικό, κάτι που εκ προοιμίου και εκ του πονηρού τις βγάξει έξω από το σύστημα διεκδίκησης κοινοτικών προγραμμάτων και απορρόφησης πόρων. Αλήθεια πόσα ευρωπαϊκά κονδύλια χάθηκαν η επεστράφησαν αδιάθετα προς άλλους προορισμούς;

Οι προσκλήσεις ήσαν ανοικτές για μικρό χρονικό διάστημα έτσι ώστε να επωφεληθούν μόνο εκείνοι που είχαν προνομιακή πληροφόρηση.

Έτσι διαμορφώθηκαν κάποια «κλειστές ομάδες επαγγελματιών ΜΚΟ» που αποκλείουν τις χιλιάδες μικρές οργανώσεις από την ελάχιστη χρηματοδότηση ή την ενίσχυση με ένα εργαζόμενο.

Το ίδιο «οργανωμένες κλειστές ομάδες» έχουν δημιουργηθεί και στη δια βίου μάθηση που δεν έχει προφανώς καμία σχέση με τη τυπική σχολική εκπαίδευση. Καθώς απευθύνεται ως βιωματική μάθηση σε μεγάλους στην ηλικία πολίτες αυτοί τελικά πρέπει να κρίνουν την ποιότητα – αποτελεσματικότητα των μαθημάτων και την χρησιμότητα της κατάρτισης.

Ένα ακόμη τέχνασμα είναι, η χάρτα αξιών και δεοντολογίας που επιλεκτικά κάποιοι επιχειρούν να κάνουν θεσμό του κράτους και να το επιβάλλουν οι ίδιες ελίτ που έχουν προνομιακή σχέση με την απορρόφηση προγραμμάτων ΕΣΠΑ.

Δεν τους αρκεί η παγκόσμια χάρτα με τις αρχές των συνεταιρισμών και των εθελοντικών οργανώσεων αλλά θέλουν ως σύγχρονοι «*γραμματείς και φαρισαίοι*» του χώρου να αποκλείσουν τις φτωχές εθελοντικές οργανώσεις από το πεδίο επειδή δεν έχουν ΤΟ «πτυχίο ηθικών αρχών» που επινόησαν οι ίδιοι, ως μαγικό πασπαρτού που ανοίγει πάντα τις ίδιες ανοικτές πόρτες. Γιάννης κερνά και Γιάννης πίνει...!!!

Όλα αυτά βέβαια είναι προσχήματα για να συνεχιστεί το «**φαγοπότι**» των ολίγων «εκλεκτών» και μνημένων του συστήματος εις βάρος των πολλών, δηλαδή της κοινωνίας των πολιτών, της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας που τόσο ανάγκη έχει σήμερα η χώρα μας και οι Έλληνες πολίτες - ιδιαίτερα οι νέοι - ως εργαλείο άμυνας και ανάσχεσης

απέναντι στην οικονομική και ψυχολογική εξαθλίωση στην ανεργία και στον αποκλεισμό.

Είναι επιτακτική ανάγκη πλέον η ενίσχυση του δυναμικού κοινωνικού κεφαλαίου που λιμνάζει και αποσαθρώνεται επικίνδυνα για την κοινωνική συνοχή και το μέλλον της χώρας μας.

Βεβαίως το συνέδριο κοινωνικής οικονομίας ΔΕΝ αφορά και ΔΕΝ απευθύνεται σε όλους εκείνους οι οποίοι τα βρίσκουν όλα μια χαρά μέσα στην υφιστάμενη παρακμιακή και επικίνδυνη κατάσταση που περνάμε αλλά σε αυτούς που διεκδικούν και θέλουν να την αλλάξουν.

Γιάννος Παπαϊωάννου

Δίκτυο Εθελοντών Ηλείας - Ολυμπίας